

Πανελλήνιες Εξετάσεις 6-6-2024

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

Προτεινόμενες Απαντήσεις

A1. Μετάφραση

Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος , ο Λεύκιος Σέργιος Καπιλίνας , άνδρας πάρα πολύ αριστοκρατικής γενιάς αλλά πάρα πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα , συνωμότησε εναντίον της πολιτείας . Τον είχαν ακολουθήσει κάποιοι επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες . Ο Καπιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα . Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό είχε γίνει σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανείς δε θα είναι τόσο ανόητος, ώστε να μη βλέπει ότι έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος, ώστε να μην το ομολογεί.

B1.

1-β

2-α

3-β

4-γ

5-γ

B2.

ρεαλιστής - rem

σοσιαλισμός - socii

στραγγαλίζω - strangulati

φίρμα - confirmaverunt

ρήγας - regie

Γ1.

nobilissima genera

clariores - clarissimi

cuiusdam

viros

urbium

carcer

spe

sententiam

multum - plus - plurimum

earum

coniuratio

Γ2.α.

pervenerit - pervenire

videat - videre

fateatur - fateri

Γ2.β.

coniurem

consequuntur

expellebas

deprehendendi

aluissemus

nascituram

dic

intellectu

esse

Δ1.α.

ingenii: γενική (μόνιμης) ιδιότητας στο vir

ex urbe: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός απομάκρυνσης από τόπο στο expulsus est

eius: γενική κτητική στο socii

non credendo: αφαιρετική γερουνδίου του τρόπου στο confirmaverunt

factum esse: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο dicerent, ετεροπροσωπία

Δ1.β. *qui non fateatur*: Δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση. (Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *qui non* που ισοδυναμεί με *ut non is* κι επομένως είναι αρνητική.) Εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι συμπερασματικές προτάσεις, γιατί το αποτέλεσμα θεωρείται μια υποκειμενική κατάσταση. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*intellego*). Δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Ισχύει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων. Το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Συγχρονισμός κύριας – δευτερεύουσας. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στην κύρια.

Δ2.α. *Antonius, alter consul, Catilinam ipsum proelio victum, interfecit.*

Δ2.β.

Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.

